

Geef die bal maar aan hem!

Van mijn 20^e tot ongeveer mijn 34^e heb ik voetbald bij G.V.V.V. In het elftal waar ook mijn vader en zijn broers ooit in gespeeld hadden, waar ik zelf voetbalde met mijn broertje en mijn oom. Samen met wat vaders en opa's van kinderen die ik in de klas heb (gehad). Als je op je 20e nog moet leren voetballen, leer je het natuurlijk nooit echt en ik was daarop geen uitzondering. Ik leek meer op één van de Daltons uit de Lucky Luke die regelmatig uit de gevangenis ontsnappen, maar die dan struikelt over die ijzeren bal aan zijn voeten. We speelden 6e divisie, dus we konden niet degraderen (er was geen 7e divisie), niemand was slechter dan wij. We slaagden er zelfs in om één seizoen af te sluiten met -2 punten. Dat kwam doordat we geen wedstrijd wonnen en één keer puntenaftrek kregen omdat we op de dag zelf zoveel afmeldingen hadden dat de wedstrijd niet door kon gaan. En gelachen dat we hebben, jaren later, toen we wel een keer kampioen werden.

Hoe het kwam dat we toen wel kampioen werden? Er was een speler uit een veel hoger elftal die een jaartje bij ons kwam revalideren. Toevallig was hij spits, vreselijk sterk, ontzettend snel en hij kon écht goed voetballen. Elke wedstrijd schoot hij er minstens twee in. Precies wat ons elftal nodig had! Voortaan werden wij het veld ingestuurd met maar één instructie: "Als je de bal hebt, zo snel mogelijk inleveren bij de spits!". Onze superspits zette het dan op een lopen met de bal aan de voet en tien spelers van de tegenstander in de achtervolging, spektakel verzekerd. Helaas, het duurde maar één seizoen. Maar het was wel een seizoen waarin ik wat meer leerde over voetbal en de parallellen met het echte leven buiten het veld. Vóór dat seizoen was het altijd een beetje een wanordelijke bende van veel spelers die met heel goede bedoelingen voortdurend probeerden om elkaar te helpen en ook nog eens de eigen rommel moesten regelen. Dat jaar was het anders. Er was duidelijkheid, ieder had zijn eigen positie, je deed wat je kon, was alleen verantwoordelijk voor je eigen taak en zodra het lastig werd gaf je de bal aan Iwan en dan kwam alles goed.

Dan nu de onwaarschijnlijke parallel met het echte leven. In de Bijbel vinden we namelijk ditzelfde principe. Paulus en Petrus schrijven beiden: "Geef je zorgen maar aan de Heer, Hij zorgt voor je!" Zacharia schrijft het in het Oude Testament als volgt: "Niet door macht of door gebruik van geweld, maar door de Geest van God zal het gebeuren." Of zoals de Here Jezus zegt: "Ik ben de Goede Herder, volg Mij maar, ga maar met Mij mee, dan komt het goed!" Er is veel wat ons bezig kan houden. Denk aan de dingen die wij moeten doen, taken die onze verantwoordelijkheid zijn. Daarnaast zijn er echter ook heel veel zaken die onze aandacht vragen of groepen mensen die onze tijd opeisen terwijl we er eigenlijk niet echt iets aan kunnen doen. Wanneer we ons druk maken om al die dingen waar we niet echt iets aan kunnen doen, dan verspillen we onze tijd. Je maakt namelijk nauwelijks enig verschil bij die zaken waar je aandacht naar toe ging maar waar je toch niks aan kon veranderen. En ondertussen ben je aan jouw eigen taken (die wel je verantwoordelijkheid zijn) niet toegekomen.

De Here Jezus is die superspits die de wedstrijd al heeft gewonnen. Sterker nog: Hij heeft het Kampioenschap behaald! In Zijn eigen woorden: In deze wereld zul je veel zorgen en verdrukking hebben, maar heb goede moed, Ik heb deze wereld overwonnen en Ik ben altijd bij je. Geef je zorgen maar aan mij en Ik geef je Mijn vrede in je hart. En bij die grote Prijsuitreiking in de hemel krijg jij van mij een kroon voor al die keren dat we de strijd in je leven wonnen.

Gebed:

Hemelse Vader, dank U voor Uw liefde en genade
Dank U dat het echte werk al volbracht is door Uw Zoon Jezus
Dank U dat we met alles wat ons nu nog bezig houdt bij U mogen komen
dat U het allemaal gebruikt en doet meewerken ten goede voor degene die gelooft
Dank U dat we mogen weten dat U bij ons bent
dat U alle dingen die we meemaken gebruikt om ons op te voeden
en te maken tot wie U wilt dat we worden
Leer ons trouw te zijn in de verantwoordelijkheden die we hebben
en om de taken die we uit moeten voeren zo goed mogelijk te doen
Leer ons leven tot eer van U.

Amen